

На пам'ять 5 августа

Моя ти любо! Мій ти друже!
Не ймуть нам віри без хреста,
Не ймуть нам віри без попа
Раби, невольники недужі!
Заснули, мов свиня в калюжі,
В святій неволі! Мій ти друже,
Моя ти любо! Не хрестись,
І не кленись, і не молись
Нікому в світі! Збрешуть люде,
І візантійський Саваоф
Одурить! Не одурить бог,
Карать і миловать не буде:
Ми не раби його — ми люде!
Моя ти любо! усміхнись,
І вольную святую душу,
І руку вольную, мій друже,
Подай мені. То перейти
І він допоможе нам калюжу,
Поможе й лихо донести,
І поховать лихе дебеле
В хатині тихій і веселій.

*5 серпня [1860],
Стрельна*

Вірш звернений до Ликери Іванівни Полусмакової (1840—1917), колишньої кріпачки, яка на той час була вільнонайманою служницею петербурзьких знайомих Т. Шевченка. Поет мав намір одружитися з нею.